

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr.6 (9)

2011.gada 14. maijs – 2. jūnijs

GANĀ SLEJA

Draudzes gans Hanss Jensons

LIELDIENU LAIKS LĪDZ DEBESBRAUKŠANAS DIENAI

Lieldienu laika pirmo divu nedēļu notikumi ir saistīti ar cilvēkiem, kas satika Jēzu pēc augšāmcelšanās:

ar sievietēm, kas agri no rīta nāca pie kapa,

ar mācekļiem, kas gāja uz Emavu,

ar Tomu, kam bija grūti ticēt uz Jēzus augšāmcelšanos, ja viņš nav Jēzu redzējis,

ar mācekļiem, kas satikās ar Jēzu pie Tibērijas jūras, kad Pēteris ar dažiem mācekļiem atgriezās no zvejas un Jēzus krastmalā aicināja viņus uz mielastu. Tur Viņš jautāja Pēterim trīs reizes: „Vai tu Mani mīli?” un pēc katras reizes deva viņam uzdevumu ganīt Jēzus avis.

Jēzus arī parādījās kalnā Galilejā, kur Viņš deva mācekļiem pavēli:

“Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis.”

/Mt 28:19-20/

Evaņģēlijos ir ļoti maz minēts par satikšanos ar augšāmcēlušos Jēzu. Bet Lūka, kas sava evaņģēlija nobeigumā raksta par Jēzus uzņemšanu Debesīs, sāk savu otro grāmatu - Apustuļu darbus, ar šo interesanto informāciju:

„Pirmajā grāmatā, Teofil, esmu stāstījis par visu, ko Jēzus darījis un mācījis no paša sākuma līdz tai dienai, kad, caur Svēto Garu devis pavēles apustuļiem, ko bija izredzējis, Viņš tika uzņemts debesīs. Tiem Viņš arī pēc Savām ciešanām ar daudz skaidrām zīmēm bija dzīvs parādījies un, četrdesmit dienas viņu vidū redzēts, runājis par Dieva valstību.”/Ap.d.1:1-3/

Nemot vērā šo Rakstu vietu, debesbraukšanas diena ir 40. dienā pēc Lieldienām. No tā mēs arī noprotam, ka apustuļi saņēma daudzas pavēles un paskaidrojumus, kuri izpaužas vēstulēs, ko apustuļi ir rakstījuši.

Tātad, pēc Baznīcas gada kalendāra mēs tagad esam starp Jēzus augšāmcelšanos un Jēzus debesbraukšanu. Sakarā ar to, ka mums nav daudz tekstu tieši no tām sarunām, ko Jēzus bija ar saviem mācekļiem runājis četrdesmit dienās pēc savas augšāmcelšanās, mēs lietojam tekstus no tās sarunas, ko Jēzus ar saviem mācekļiem bija runājis pirms sargi sagūstīja Jēzu. Šī pedējā saruna ar mācekļiem pirms krustā sišanas laikam arī ienāca prātā mācekļiem daudzas reizes pēc tās dramatiskās dienas Jeruzālemē, un šajā sarunā arī Jēzus daudz runāja par to, kas viņus sagaida.

Evaņģēlists Jānis ir saglabājis daudz no šīs Jēzus pedējās sarunas ar saviem mācekļiem. Četrās nodaļās - no 14. līdz 17. nodaļai Jāņa evaņģēlijā ir šī saruna. Šo es ieteiktu lasīt īpaši šajā laika periodā.

TEMATISKĀ DAĻA

Liepājas sv. Annas ev. lut. draudzes avīze, 2009. gads Nr. 24

DEBESBRAUKŠANA

„Viņš, tiem redzot, tika pacelts, un padebess

Viņu uzņēma prom no viņu acīm” /Ap.d.1:9/

Ar Kunga Jēzus Kristus uzkāpšanu debesīs noslēdzas Viņa noslēpumainā klātbūtne šai pasaulē un savu apustuļu vidū. Augšāmcēlies miesā, iznācis no kapa, Kungs brīnumaini bija klātesošs šajā pasaulē un savu sekotāju vidū.

Debesbraukšanas svētki atgādina par cilvēkiem, kuri Kungu pazina pēc miesas, kuri bija pārsteigti par Viņa godības miesu un kuri to ar acīm pavadīja debesīs. Mēs esam cilvēki, kas pazīstam savu Kungu godībā pie Tēva labās rokas, turp visās ticīgo paaudzēs tiek paceltas lūgšanas. Mēs šodien esam cilvēki, kas savu ticību mantojuši cauri visām ticīgo paaudzēm no pašiem Kunga aculieciniekiem.

Debesbraukšanas svētki atgādina par eņģeļiem, kas klātesoši šai pasaulē Kunga mācekļiem un sekotājiem, kuri mudina ikvienu līdz šai dienai gaidīt Jēzus Kristus atnākšanu. Debesbraukšanas dienā viņi šī brīnuma aculieciniekiem sacīja: „Galilieši, ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējusi debesīs aizejam.” /Ap.d.1:11/. Ne visi ir to redzējuši, ko viņi... Bet visi redzēs kopā ar viņiem Kunga atnākšanu. Eņģeļi pavadīja

Viņa debeskāpšanu, viņi pavadīs Viņa atnākšanu, kad Viņš nāks Savā un Sava Tēva un svēto eņģeļu godībā /Lk.9:26/.

Debesbraukšanas svētki atgādina ne vien par modrību, ar kādu jāsagaida Kunga atnākšana šai pasaulē, bet arī par savu patieso identitāti un piederību debesīm, kurās Jēzus ir uzkāpis un sēdies pie Tēva labās rokās. Apustulis Pāvils māca un atgādina: „Mūsu piederība ir debesīs, no kurienes mēs arī gaidām Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu” /Fil.3:20/.

Debesbraukšanas svētkos baznīcā ar ticību palūkosimies uz godību, par kuru liecina Dieva vārdi, ar acīm palūkosimies debess jumā, tajā pašā, kurā apustuļu acu skatam pazuda Kunga tēls. Nosvinēsim šos Lieldienām piederīgos svētkus ticībā Kunga drīzai atnākšanai un eņģeļu neredzamai klātbūtnei, lai dvēselē būtu svēti un priecīgi!

Debesbraukšanas svētki jau ieskandina to lielo Lieldienu, kurā visi tiks augšāmcelti!

IĒPAZĪSTI SAVAS DRAUDZES DARBINIEKUS - INTERVIJA

Diakonija ir visaugstākā Evaņģēlija torņa smaile, kas vistālāk iesniedzas pasaulē.” /Hoehendijks/

Tieši diakonija ir tā kristīgās kalpošanas joma, kas apliecina pasaulei Baznīcas lomu sabiedrībā – Baznīca pastāv pasaulē nevis sevis dēļ, bet gan, lai kalpotu visiem cilvēkiem. Tas ir veids kā Evaņģēlija liecību par Kristu apliecināt ne tikai vārdos, bet arī darbos.

26. martā noslēdzās Madonas prāvesta iecirkņa diakonijas darbinieku apmācības kursi, kas ilga pusotru gadu no 2009. gada rudens. Šos kursus apmeklēja arī mūsu draudzes diakonijas darbinieki – Daina Briede, Lidija Andersone, Raitis Jakovičs un Līga Djomina. Tāpēc šajā draudzes avīzes numurā piedāvājam sarunu ar mūsu diakonijas darbiniekiem.

- Cik daudz no šiem diakonijas darbinieku apmācības kursiem varēsiet izmantot savā kalpošanā draudzē? Ko šie kursi devuši jūsu pašu garīgajai izaugsmei?

Daina: Paldies Dievam, ka man bija iespēja apmeklēt šos kursus. Ikviena nodarbība paplašināja manu zināšanu loku. Interesantas bija psiholoģes Initas Zarkevičas lekcijas par dažādām tēmām garīgajā aprūpē. Tās deva izpratni par daudzām lietām, ar kurām saskaras diakonijas darbinieki, veicot savus pienākumus. Taču gatavu recepti, kā un ko darīt, mums neiedeva, jo vienmēr jārtokojas spontāni, atbilstoši konkrētiem apstākļiem.

Ļoti īpašas bija mācītāju lekcijas, kurās tika runāts par jautājumiem, kas vistiešāk skar kalpošanas darbu draudzē. Mācītājs Hanss Jensons lika

aizdomāties par mūsu identitāti – Kas mēs esam? Kāpēc mēs tikām radīti? Kāda ir mūsu dzīves jēga? Savukārt, mācītājs Ingus Dāboliņš savās lekcijās runāja par baušļiem un piedošanu. Apmācības kursu noslēgumā noklausījāmie arhibīskapa Jāņa Vanaga lekciju par lūgšanu ar Svētajiem Rakstiem.

Viss kursos dzirdētais, piedzīvotais mani ir garīgi bagātinājis, stiprinājis un tas ir ļoti svarīgi, lai varētu kalpot draudzē. Jo tikai tad, kad esi pats saņēmis, tev ir ko dot tālāk citiem. Tāpēc ir ļoti svarīgi, ka mums draudzē ir iespēja apmeklēt Bībeles stundas, kā arī tiek organizētas rekolekcijas un citi pasākumi. Tas ir ļoti nepieciešams mūsu garīgai izaugsmei.

Raitis: Kursi bija ļoti vērtīgi, jo mēs satikāmies ar cilvēkiem no citām draudzēm. Dalījāmie pieredzē, mācījāmie psiholoģiju un saskarsmi, lai varētu atbalstīt garīgi.

Lidija: Galvenais, ko varēšu izmantot no diakonijas darbinieku kursiem – saredzēt un respektēt Dieva līdzību ikvienā cilvēkā. Savā garīgajā izaugsme esmu nonākusi pie atklāsmes, ka jābūt pateicīgai par Dieva dāvāto bezgalīgo mīlestību pasaulei un arī man. Tikai tas ir patiesi laimīgs, kas ir iemācījies kalpot.

Man savīļņojošs pārdzīvojums bija piedaloties arhibīskapa Jāņa Vanaga diakonijas kursu noslēguma lekcijā, kur bija ar aizvērtām acīm pilnīgā klusumā jāsarunājas ar Jēzu. Tas bija tik patiesi.

- Kas, jūsuprāt, ir svarīgākais kalpošanā draudzē un it īpaši diakonijas jomā?

Lidija: Svarīgākais kalpošanā draudzē ir Baznīcas rūpes par cilvēku visā tā veselumā, piepildīt cilvēka pamatvajadzības, sakārtot un uzturēt dzīvas attiecības ar Dievu. Lūgt pēc Dieva klātbūtnes diakonijas aprūpē esošo cilvēku dzīvē.

Raitis: Svarīgākais kalpošanā draudzē ir kalpot tam Kungam ar visu savu sirdi, jo, ja mūsu sirds un mūsu domas nebūs kopā ar Dievu, tad mūsu kalpošana nedos augļus. Diakonijas darbā svarīgākais ir saprast citus cilvēkus, viņu vajadzības un censties atbalstīt viņus ceļā pie Dieva, jo Kristus saka: “Nesiet cits cita nastas” un “Aizlūdziet cits par citu”.

Daina: Piekritu Raitim, ka svarīga ir sirds attieksme. Kristus mūs ir aicinājis sniegt labvēlību un mīlestību visiem cilvēkiem, tāpēc mums arī jādarbojas, nedomājot par savu personisko labumu. Svarīgi ir ieraudzīt cilvēku, kuram ir nepieciešama palīdzība, un tad meklēt iespēju kā palīdzēt.

- Ko jums šī kalpošana nozīmē?

Lidija: Diakonijas kalpošana man ir sirds aicinājums, kas balstās uz Dieva vārdu un īstenojas mīlestībā. Šo kalpošanu uzskatu kā Dieva dāvanu –

palīdzēt un iepriecināt otru, un rast no tā prieku.

Raitis: Kalpošana nozīmē - būt draudzes kopībā, piedalīties draudzes dzīvē un pieaugt garīgi. Tā mēs varam identificēt sevi kā kristiešus. Mēs nevaram pastāvēt un pieaugt ticībā, ja nepiedalāmies draudzes dzīvē - neapmeklējam dievkalpojumus, kur Kristus pats ir klātesošs caur Svēto Rakstu vārdiem un Sakramentiem. Kā tad mēs varam veidot tuvas attiecības ar Viņu, ja mēs Viņu neiepazīstam, jo Kristus sevi identificē ar draudzi. Ap. darbi 9:4-5 "Saul, Saul, kāpēc tu Mani vajā" Kristus arī saka: " Es esmu Vīnakoks, bet jūs tie Zari", tāpat arī lūgšanā mēs lūdzam kā draudze "Mūsu Tēvs..."

Daina: Esot draudzē un darbojoties tajā, mēs katrs saņemam Dieva svētību. Kā Kristus Mateja evaņģēlijā saka: „Un, kas dzirdinās vienu no šiem mazākajiem tikai ar kausu auksta ūdens mācekļa vārdā, patiesi Es jums saku: tam sava alga nezudīs." /Mt.10:42/

- Un kā ir ar pārbaudījumiem?

Daina: Mums katram dzīvē ir pārbaudījumi un dažādas grūtības. Dievs tās pieļauj, lai mēs garīgi augtu un pilnveidotos. Caur šiem pārbaudījumiem mēs vairāk tuvojāmies Dievam. Mums Dieva priekšā pazemībā jāatzīst savas vājības, nepilnības, savu nespēcību un vienkārši jātic un jāpaļaujas uz Dieva mīlestību, jo Viņš zina, kas mūsu dzīvei ir vislabākais.

- Vai ir nācies savu ticību apliecināt citiem cilvēkiem?

Lidija: Savu ticību apliecinu ar sarunām par notikumiem dzīvē, atklāsmēm un Dieva pieskārienu caur Svēto garu. Par to, ka pienāk īpašs laiks dzīvē, kad var sajūst šo aicinājumu. Tad ir jāklauvē, un durvis atvērsies.

Raitis: Savu ticību citiem es apliecinu ar piedalīšanos draudzes dzīvē, jo cilvēki, kas nav draudzē, ir ļoti vērīgi un pamana - kādus ceļus mēs staigājam.

Daina: Jā, arī es domāju, ka mūsu dzīve ir mūsu ticības apliecība. Jo tikai ar savu darbu, savu rīcību es vispatiesāk varu citiem liecināt, kam es kalpoju, kas ir mans Kungs.

- Kāda ir jūsu nākotnes vīzija diakonijas darbam draudzē?

Raitis: Diakonijas darbā mums vēl ir kur augt, jo ir labi piemēri citās draudzēs, kur cilvēki kalpojot savam tuvākajam arī kalpo Dievam. Piemēram, Rīgas Jēzus draudzē viņiem ir pašiem savs pansionāts draudzes locekļiem, kā arī ir savs Ģimenes ārsts draudzē. Tāpat arī tepat netālu esošajā Lubānas draudzē drēbju kamerā viņiem ir veļas automāts draudzei un savs draudzes busiņš, ar ko aizvest attālāk dzīvojošos draudzes cilvēkus uz dievkalpojumiem.

Nākotnes vīzija būtu, ka katrs ar savu talantu un spējām aktīvāk piedalītos draudzes dzīvē, kalpojot Dievam.

Daina: Diakonijas darba lauks ir ļoti plašs. Tas aptver gandrīz visu draudzes

dzīvi. Tāpēc kalpošanā jāaicina jauni cilvēki, kuriem tas būtu aicinājums un sirdslieta, jo tad varam gaidīt svētīgus darba rezultātus. Dažādu darbu un finansiālu rūpju pietiks vienmēr, bet tas viss svētīgi pašķiras, ja dzīves centrā ir Kristus.

Lidija: Diakonijas darbā svarīgi ir mājapmeklējumi. Ziemas laikā es staigāju kājām, vasarā braucu ar riteni. Varbūt nākotnē varēs pārvietoties ātrāk, lai biežāk apciemotu un vairāk palīdzētu. Arī svētdienās aizvest visus uz dievkalpojumu, kas netiek.

- Ko jūs gribētu teikt vai novēlēt Cesvaines draudzei?

Raitis: Draudzei es novēlētu tikpat aktīvi piedalīties draudzes dzīvē un veidot attiecības ar Dievu gan draudzes kopībā, gan arī katram personīgi dziļāk iepazīt mūsu Kungu Jēzu Kristu! Personīgi Viņu mēs sastopam caur Svētajiem Rakstiem, lūgšanām, cilvēkiem un notikumiem mūsu dzīvē.

Lidija: Cesvaines draudzei novēlu, lai draudze pieaugtu, lai baznīca svētdienu dievkalpojumos ir piepildīta, lai valda kopības sajūta. Jēzus ir Glābējs pasaulei, tāpēc mēs esam aicināti Viņam sekot saņemot un dodot.

Daina: Kristus saka: „Visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat dariet arī jūs viņiem” /Mt.7:12/. Darot labu un runājot labu, vairojas labais ap mums. Lai mūsu savstarpējās attiecībās valda sirsnība un mīlestība, kuras pamats ir Kristus aicinājumā „mīli savu tuvāko”, jo tad ikviens izjutīsim ne tikai piederību savai draudzei, bet arī atbildību par to.

Nobeigumā gribu izmantot šo iespēju un pateikt lielu paldies Intai Matisonei par aktīvu līdzdalību diakonijas darbā!

Ja Jums ir nepieciešama palīdzība vai vēlaties palīdzēt un piedalīties mūsu draudzes diakonijas darbā, lūdzu, sazinieties ar draudzes diakonijas nozares vadītāju Dainu Briedi (mob. tālr. 27873643).

DRAUDZES AKTIVITĀTES

Regīna Paegle

Trešie Bībeles svētki Cesvainē

Jau trešo gadu Cesvaines vidusskolas telpās kopā tiek aicināti gan lieli, gan mazi uz Bībeles svētkiem. Pirmie Bībeles svētki tika plānoti kā vienreizējs evaņģēlizācijas pasākums, taču Dieva spēkā un paļāvībā uz Viņu ir noticis brīnums. Bībeles svētki notika arī pagājušajā gadā jau ar pārdomātāku struktūru, un to tēma bija „Pazudušais dēls”. Arī šī gada Bībeles svētkiem bija caurvijošais un uzrunājošais moto no Mateja evaņģēlija 8. nodaļas – „Jēzus apklusina vētru”.

Trešie Bībeles svētki notika 30. aprīlī, kas sākās ar katru mazā un lielā Dieva bērna reģistrēšanos un cilvēciņa silueta saņemšanu ar kādu numuru uz tā. Pie reģistrācijas varēja arī uzrakstīt jautājumu mācītājam un iemest to jautājumu kastītē. Katrs varēja arī ziedot 0,60 Ls pusdienām. Gaidot pārējos Bībeles svētku dalībniekus, bija iespēja noskatīties multfilmu „Jēzus brīnumi”. Kad visi bija sapulcējušies, priesteris Rihards Rasnacis visus aicināja uz lūgšanu. Tā kā uz šī gada Bībeles svētkiem visus mazos draugus aicināja vāverēns Toms, tad svētku sākumā viņš uzrunāja visus klātesošos un ļoti ātri sadraudzējās ar saviem mazajiem draugiem – bērniem. Pēc tam visi klātesoši varēja piedalīties slavēšanas dziesmu dziedāšanā kopā ar jauniešu grupu „EX ANIMO” no Jēkaba katedrāles.

Svētku turpinājumā bērni varēja atklāt, cik nozīmīgs ir numuriņš uz viņa papīra cilvēciņa. Vāverēns Toms pēc numuriņiem spēja ne tikai operatīvi, bet arī ar prieku, entuziasmu un mīlestību sadalīt bērnus pa grupiņām. Katrai grupiņai bija sava skolotāja, kuras vadībā notika nodarbība.

Nodarbības laikā bērniem bija iespēja dzirdēt Mateja evaņģēlija 8. nodaļu no 23. līdz 27. pantam. Šis lasījums bērniem tika pasniegts gan ar spēļu, gan ar rotaļu, gan ar uzskates līdzekļu palīdzību. Bērni varēja vērot kā jūrā reāli laiva cīnās ar trakajiem viļņiem, kopā kāpa paši laivā un airēja. Izspēlēja gan Jēzus, gan mācekļu lomu. Pats būtiskākais, ka bērniem bija iespēja censties pašiem saredzēt pašu dzīves situācijas, kurās notiek vētra. Bērni tika mudināti pastāstīt par viņu dzīves vētrām, tas ir, notikumiem, kurās piedzīvotas bailes, neziņa, pamestības, vientulības sajūta. Skolotājas aicināja bērnus salīdzināt sevi ar šiem mācekļiem, viņas mudināja uz pašārvību un uzticību Jēzum, jo Viņš ir tas zelta tilts, kas ved pie Dieva, Viņš ir Tas, kurš redz visus mūs, mūsu likstas un vienmēr, ja paļausimies, ja Jēzum atvēlēsim vislielāko vietu savā sirdī, tad šī Ticība, Mīlestība un Cerība uz Viņu, mūs nekad neatstās un mēs vienmēr tiksim pāri visām dzīves vētrām.

Nodarbības laikā bērni gan glābšanas riņķī ierakstīja Zelta pantu „Mana palīdzība nāk no Tā Kunga, kas radījis debesis un zemi.”(Ps.121:2), gan baltajos cilvēciņu siluetos iezīmēja sevi, kuru pēc nodarbības piesprauda pie lielās, centrālās laivas par apliecinājumu, piederību laivai, kurā ir Jēzus kopā ar saviem mācekļiem.

Paralēli bērniem paredzētajai nodarbībai notika arī paneldiskusija pieaugušajiem. Diskusijas laikā visi dalībnieki varēja uzdot jautājumus un saņemt mācītāju atbildes. Sarunu laikā mācītāji arī centās atbildēt uz visiem iesūtītajiem jautājumiem, kuri tika saņemti reģistrācijas laikā.

Pēc bērniem un pieaugušajiem plānoto aktivitāšu noslēguma visi tika aicināti baudīt pusdienas. Bērni bija īpaši priecīgi par vāverēna Toma

sarūpēto pārsteigumu – riekstiem.

Katrs mazais svētku dalībnieks tika aicināts uz Bībeles svētkiem atnest savu sagatavotu darbiņu par tēmu „Jēzus apklusina vētru”. Bērni varēja gan zīmēt, gan veidot, gan rakstīt dažādos žanros kādu tekstu par šo tēmu. Pirms nākamās aktivitātes, vāverēns Toms uzslavēja katru bērnu par viņa izgatavoto un iesniegto darbiņu, kā arī dāvāja visiem veicināšanas balviņas. Bērni lielākoties bija atnesuši zīmētus darbiņus, kuros varēja redzēt to, kā Jēzus apklusina milzīgu vētru jūrā. Bija arī bērni, kuri sacerēja dzejoļus par šo tēmu. Visi atnestie darbiņi bija kā izstāde pārējiem apmeklētājiem skolas zālē pie sienas.

Tad sekoja jautrākā un atraktīvākā nodarbe – stafete „Saliec puzzle”. Katrai komandai tika izdalīta Cesvaines vidusskolas 1. stāva karte, kurā atzīmēti 14 kontrolposteņi - „Dārzniecība”, „Bāka”, „Banka”, „Ūdens stacija”, „Mājas būvēšana”, „Smēde”, „Dravniecība”, „Skola”, „Pasts”, „Bibliotēka”, „Baznīca”, „Tiesas nams”, „Tirgus”, „Zemnieku sētā”. Katrā no posteņiem komandai jāveic kāds uzdevums, par katru paveikto uzdevumu komanda varēja saņemt vienu puzzle gabaliņu. Mērķis bija savākt visus 14 puzzle gabaliņus, lai varētu salikt puzzle.

Vērojot bērnu darbošanos, var secināt, ka viņos kūsā pozitīva enerģija, prieks un mīlestība. Bērni sevi parādīja, kā darboties gribošus. Viņi komandas darbā mācās un viņiem tiešām izdodas mērķtiecīgi sadarboties citam ar citu. Prieks vērot, kā viņi sadala pienākumus savā starpā un tos katrs gods godam arī pilda. Jāuzsver, ka komandas veidoja dažādu vecumposmu bērni, tāpēc vēl jo vairāk mums – pieaugušajiem – jānovērtē bērnu spējas, ka viņi prot ieraudzīt lietas un rīkoties atbilstoši noteiktai situācijai. Svētdienas skolas skolotāja Katrīne Cirša no Madonas ev. lūt. draudzes uzsvēra, ka jūtas pozitīvi pārsteigta par to, ka bērnu vidū valdīja satiecība, „vērojot viņu darbošanos komandā, es tiešām pārliecinājos, ka bērni ir saliedēti un vienoti savā starpā.” Katrīne atzina arī to, ka ciemiņš vāverēns Toms bija vienkārši kolosāls!

Svētku izskaņā visi vienojās kopīgā lūgšanā un pateicībā Dievam, kuru vadīja prāvests Hanss Jenzons, par iespēju rīkot šādus svētkus, kuros varam evaņģelizēt Dieva Vārdu. Ar grupu „EX ANIMO” kopīgi tika slavēts Dievs, kā arī neiztikt bez pateicības svētku rīkotājiem, atbalstītājiem.

Pateicības balviņas tika pasniegtas gan jauniešu grupai „EX ANIMO” no Jēkaba katedrāles, gan superīgajam vāverēnam Tomam - Sandai Aleknavičai, gan visām Svētdienas skolas skolotājām, kuras palīdzēja svētku tapšanā un norisē. Skolotājas bija gan no Cesvaines: Līga Čevere, Ina Radionova Antra Graudupe, Regīna Paegle, Astrīda Briede, Alla

Isačenko, gan no Madonas: Ērika Pommere, Nadja Niedīte, Katrīne Cīrša, Anita Tomiņa, Sandra Zariņa Sanita Solovjova, gan no Vestienas: Kristīna Gribonika, Gunda Lūse, Inga Stradiņa. Pateicība visiem mācītājiem, luterāņu prāvestam Hansam Jensonam, Romas katoļu priesterim Rihardam Rasnacim, priesterim Daumantam Abrickim, priesterim Andrejam Kazakevičam. Pateicība tika nodota arī Cesvaines vidusskolas saimniekam Alvim Duplinskim, kurš sakārtoja un vadīja, lai visas tehniskās lietas noritētu bez aizķeršanās.

Taču nevar aizmirst Mariku Šķēli, kura koordinēja Bībeles svētku veiksmīgu, pārdomāti strukturētu norisi. Viņa ir Madonas kristīgās mācības metodiskās apvienības vadītāja un viņa pusgadu iepriekš jau ir gatavojusi un plānojusi svētku scenāriju, kā arī visas pārējās organizatoriskās lietas, kas nepieciešamas raitai Bībeles svētku norisei.

Mīļus vārdus un mazas balviņas saņēma arī gardo pusdienu meistares. Paldies pavārtītēm par gardo un veselīgo zupu, kā arī visiem tiem, kuri sarūpēja naškus saldajā ēdienā!

Sirsniņgs paldies un augsti novērtējama pateicība ir Cesvaines vidusskolas vadībai – direktoram Didzim Baunim un pārējiem skolotājiem par atvērtību, par iespēju, par nākšanu pretī, ka var izmantot skolas telpas. Tas ir milzīgs ieguldījums šī pasākuma realizācijā un tapšanā. Ir neapraktāms prieks, ka bērni evaņģelizāciju var sadzirdēt tieši skolā.

Par svētku norisi mācītājs Hanss Jenzons atzina: „Ir patiesi prieks, ka svētkos bija tik daudz dalībnieku gan no dažādām draudzēm, gan no vairākām konfesijām. Svētdienas skolas skolotājām tas ir svētīgs atbalsts, ka var nākt uz šādu pasākumu un turpināt to, ko viņas dara Svētdienas skolas nodarbībās. Bībeles svētki ir brīnišķīgs veids, kā vienam ar otru iepazīties un sadraudzēties. Nenoliedzami – Bībeles svētki – ir laba tradīcija.”

Marika Šķēle arī secinoši vērtē, ka „Bībeles svētki ir gada lielākais pasākums Madonas un Cesvaines novada Svētdienas skolu un kristīgās mācības bērniem. Mūsu skolotāji vairāku mēnešu garumā ir veikuši lielu darbu, lai šie svētki varētu būt tik daudzpusīgi un interesanti. Lielākais ieguvums ir tas, ka mēs, dažādu konfesiju cilvēki - gan bērni, gan pieaugušie mācāmies kopā strādāt, priecāties un kopā būt kā viena liela un draudzīga ģimene!”

Kristīga māmiņa Inese Eiduka, kura uz svētkiem bija ieradusies ar savu meitiņu, atzina sekojošo: „Svētki Cesvainē patika, jo bija patīkami redzēt un sajūst, ka kristīgā garā tiek audzināti daudz bērnu, ne tikai savējie. Pasākums bija vienojošs, jo kopā bija pieaugušie un bērni ar līdzīgiem uzskatiem. Manuprāt, mūzika bija par skaļu, bet kopumā pasākums bērniem pietiekami

saprotamā veidā. Prieks bija par to, ka pieaugušie varēja sanākt uz diskusiju, kurā vienkopus bija dažādu konfesiju pārstāvji. Tā bija ekskluzīva iespēja vienuviet satikt un secināt, ka vismaz tuvāko novadu mācītājiem nav fundamentāli atšķirīgu viedokļu par Dievu un kristietību. Laba vietas izvēle.”

Svētdienas skolas skolotāja Antra Graudupe uzsvēra, ka viņai šo svētku procesā vislabāk patika tieši gatavošanās, šī gaidpilnā sajūta, ka briest kaut kas pozitīvs, skaists un labs. „Man ilgi paliks atmiņā grupas EX ANIMO” dalībnieku slavēšanas, pateicības lūgšana Dievam, kuru viņi veica svētku priekšvakarā pēc „Nakts zupas” baudīšanas.

Jautājot Svētdienas skolas skolotājai Allai Isačenko secinošu viedokli par trešajiem Bībeles svētkiem, viņa teica, ka „ikvienu Bībeles notikumu mēs izdzīvojam katrs savā dzīvē. Jebkāda veida vētru, iekšēju vai ārēju, mēs katrs sastopamies. Ir labi saņemt stiprinājuma atziņu, ka Jēzus var aplūsināt jebkuru vētru.”

Lai katrā no mums pieaug ticība, ka Jēzus tiešām var aplūsināt jebkuras vētras, kas neapšaubāmi mums var palīdzēt stabili stāvēt uz cietas zemes un ar taisnu mugurkaulu arī tagad – 21. gadsimtā, kad pār mums šalc ne viena vien sāļa un rūgta ūdens šļakata.

Jēzus ir kā bērns pēc pamošanās, kad viņš sauc un gaida, lai tu viņu sadzirdi un pamani. Kad zīdaini paņēmam klēpī, viņš smaida un ir laimīgs, gluži kā Jēzus ir laimīgs, kad mēs Viņu pieņemam un sajūtam savās sirsniņās, un kopā ar Viņu izdzīvojam šo dzīvi zemes virsū.

KRISTĪBAS

Lieldienās, 24. aprīlī mūsu draudzē tika kristīts Ginters Kozlovs.

Baltajā svētdienā, 1. maijā tika kristītas Līva Dolbe, Sintija Stāmere, Līga Haritonova, Ilona Svārpstone, Ilga Vīksna.

INFORMĀCIJA

- Baznīcas telpu sakopšanas talka sestdien, 21. maijā plkst. 10⁰⁰.

- 21. un 22. maijā pie mums draudzē viesosies ciemiņi no Priekules un Vaiņodes ev. lut. draudzēm un šo draudžu mācītājs Ivars Eisaks. Šīs ir draudzes, kurās iepriekšējos gadus kalpoja mūsu draudzes mācītājs Hanss Jensons. Sestdienas vakarā ap plkst. 18⁰⁰ visi esam mīļi aicināti uz kopīgu sadraudzību baznīcas dārzā.

- Mācītājs Hanss Jensons vienu nedēļu no 26. maija līdz 1. jūnijam būs atvaļinājumā Zviedrijā. Dievkalpojumu 29. maijā vadīs evaņģēlists Agris Pilsums.

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

15. maijs **SVĒTDIENA *Liiedienu laika 4. svētdiena***
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
Sadraudzība pēc dievkalpojuma.
20. maijs piektdiena 17³⁰ Draudzes padomes sēde
19⁰⁰ Dievkalpojums
22. maijs **SVĒTDIENA *Liiedienu laika 5. svētdiena***
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
28. maijs sestdiena 16⁰⁰ Iesvētes mācības
29. maijs **SVĒTDIENA *Liiedienu laika 6. svētdiena***
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS Svētdienas skola.
3. jūnijs piektdiena **Debesbraukšanas tēma**
18⁰⁰ Bībeles stunda
19⁰⁰ Dievkalpojums
4. jūnijs sestdiena 16⁰⁰ Iesvētes mācības

LIELDIENAS

Klusā nedēļa		Liiedienu nedēļa			
Ciešanu laiks		Liiedienu laiks ar augšāmcelšanās tēmu			
Gavēņa laiks (40 dienas)		Liiedienu laiks līdz debesbraukšanas dienai (40 dienas)			
Pirmgavēņa laiks			Novenna		
Pirmgavēņa un gavēņa laiks (70 dienas)		Liiedienu laiks (50 dienas)			
Draudzes avīzes numuri					
Nr. 2	Nr. 3	Nr. 4	Nr. 5	Nr. 6	Nr. 7

IZMANTOJIET IESPĒJU

Aicinam piedalīties draudzes avīzes veidošanā. Jautājumus un ierosinājumus Draudzes Vēstīm varat:

- **ievietot** „Aizlūgumu” kastītē pie ieejas baznīcā;
- **nodot** mācītājam vai draudzes lietvedei Astrīdai Briedei;
- **sūtīt elektroniski** astrida.briede@inbox.lv

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir piektdienās no plkst. 17⁰⁰ -18⁰⁰, bet vēlams iepriekšēja pieteikšanās pa telefonu. Ir iespējams vienoties arī par citu laiku.
Draudzes mācītājs Hanss Jensons, tel. 26524555, hanss.jensons@lelb.lv
Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīņš, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv
Dr. priekšnieka vietniece, lietvede Astrīda Briede, tel. 26673450, astrida.briede@inbox.lv
Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871, Reģ. nr. 90000507727, GE Money Bank, konta nr. LV37BATR0051J01815900